

gjør deres Kjærlighed baade til en rolig og sund konstitutionel Udvikling og til en Forsoning tilveiebragt paa forstandige Betingelser al mulig Vre. Jeg maa endnu særlig nævne et enkelt Ord, som det ærede Medlem brugte om mig personlig. Svad jeg her har nævnt og nedlagt Indsigelse imod, angaar, hvad jeg har deltaget med Andre i at udtale; men det, som jeg nu kommer til, er et Ord udtalt af mig personlig, som jeg baade har set fremdraget paa Prent og hørt udtale mundtlig ved forskjellige Leiligheder; og som jeg nu møder her i Salen. Jeg har en Gang sagt, at vi maatte komme dertil, at ingen hæderlig Politiker vilde paatage sig at danne et Ministerium, undtagen han forud vidste at kunne faae Tilslutning hos Folkethingets Flertal. Dette er en Ytring, som jeg fastholder Ord til andet; og det er en Ytring, som jeg er overbevist om, at ikke blot de Mænd, med hvem jeg i Almindelighed specielt er Meningsfælle, men ogsaa mange Andre ville kunne underkrive og ville underkrive. Mine Herrer, jeg siger, at vi maa komme dertil; men jeg har aldrig sagt, at det vilde ske enten i Dag eller i Morgen. Jeg vil gjerne tro, at de Mænd have Ret som jeg, at vi ganske vist maa komme dertil, men at det maa tage nogen Tid endnu, thi Folket maa endnu vore frem til større Selbevidsthed og — om jeg saa maa sige — til større Dygtighed og større Kjærlighed til den Frihed, som det har, end Tilfældet er nu i Almindelighed. Det kan gjerne være, at disse Egenstaber hos enkelte Velgere maa trænge sig endnu mere igennem ved Valget af deres Repræsentanter, end det hidtil har været Tilfældet; men jeg siger, at jeg fremdeles hævdar, at vi maa komme dertil, at ingen hæderlig Politiker vil paatage sig at danne et Ministerium, uden at han veed sig at være i Tilslutning med Folkethingets Flertal. Det, at vide sig at være i Tilslutning med Folkethingets Flertal, siger jo indlysende, at hans Ministerium skal være i fuldkommen og særlig Overensstemmelse i alle Punkter med Folkethingets Flertal; paa ingen Maade, tværtimod i det Udtryk „at have Tilslutning hos“ kan der efter Omstændighederne, og efter som de politiske Forhold skabe sig, ligge en Overenskomst med de til enhver Tid nødvendige Betingelser for en saadan. Men ogsaa dette har man villet misforstaa, og man har søgt at stille det frem paa en helt anden Maade, end det naturlig kan forstås. Jeg skal imidlertid ikke negte, at dette for saa vidt har glædet mig, som jeg tror, at den samme Lante, som

ligger i disse Ord, allerede har faaet nogen Gyldighed under Tulebagens Forhandling, thi da Raadet fra Ministeriet, med Hensyn til om det skulde gaa eller ikke, blev fremsat efter den alvorligste Overveelse, og da dette Raad — og altsaa ogsaa Spørgsmaalet, om der skulde dannes en ny Regjering — ifølge den kongelige Haandskrivelse blev gjort til Gjenstand for Overveelse med andre Mænd, forekommer det mig, at denne Overveelse maa have ført til, at der paa dette Tidspunkt ikke fandtes nogen hæderlig Politiker, som vilde paatage sig at danne et nyt Ministerium, naar han ikke var sig bevisst at have Tilslutning fra Folkethingets Flertal. Der var altsaa hos disse Mænd ikke nogen politisk Overensstemmelse med Folkethingets Flertal, og man maatte altsaa antage, at de ikke vilde danne et Ministerium i Forbindelse med Folkethingets Flertal; men paa den anden Side heller ikke mod Folkethingets Flertal, saa at de altsaa for saa vidt gav den Lante, som ligger i disse Ord, Medhold. Saaledes har jeg troet at kunne forstå det, og jeg tror, at det er rigtigt. Dersom det skulde slaas fast, at vi skulde have et Ministerium, der skulde have den Egenstaber at staa i Opposition til Folkethingets Flertal og kun at være i Overensstemmelse med det ene Ting, nemlig Landstinget, for at det kunde slaas mere og mere fast, at vi kunne faae det konstitutionelle Livs Lyngdepunkt flyttet fra det paa den almindelige Valgret hvilende Kammer over paa et andet Kammer, saa siger jeg, at det er overordentlig naturligt, at vi beholde det Ministerium, vi nu have; thi det har de dertil nødvendige Egenstaber og lang Praxis; hvorfor skulde vi da have noget nyt? Men skulde vore Krav derimod ske Fyldest, og skal et Ministerium have Tilslutning hos det Kammer, der udgaar fra almindelige Valg, saa maa vi nødvendigvis have et saadant, som ikke er bange for at indgaa paa de Betingelser, under hvilke en saadan Tilslutning kan gives; dem kender maasse det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), siden han vil have Partiet tilintetgjort, forinden han taler om Overenskomst. — Den ærede Minister kom atter til at omtale mine Udtalelser om den konstitutionelle Konges Stilling sammenlignet med hans egen; men efter min Opfattelse var han lige saa lidt heldig i gaar, som den foregaaende Dag, i at træffe det Rette. Jeg tvivler ikke om hans gode Mening i den Henseende, uagtet adskillige Ytringer tydede paa, at han ikke er heldig med Hensyn til den rigtige Opfattelse af mine Udtalelser; men